

NØVN

Føðingar

Tann 14. oktober fingu Tummás og Katrin Maria, Hvalba, hendan fitta litlabeiggjan, sum vígaði 3400 gr og var 54 cm langur.

31. oktober fingu Ingibjörg Kristiansen og Sigurd Joensen, Tórshavn, eina dóttur. Hon vígaði 3900 gr og var 51 cm long.

KJAK

Høsnarhús og kassar

Oddvør Johansen

Framman fyri mær liggja tvey áhugaverd hugskotskatalog um nýggja miðbýarætlan í Tórshavnar býi. Annað er tann vinnandi verkætlanin hjá Zeta Architects, og hitt er bóklingurin hjá Hans Mortensen “Havnin innan fyri Stóragarð” við arkitektunum Gunnar Hoydal, Mette Skjold og Ósbjörn Jacobsen.

Tað er sera hugaligt, at okkara arkitektur spenna seg út og droyma um at fríðka høvuðstaðin. Sjálv havi eg ikki professionella vitan um evnið, men tá ið verkætlanir verða lagdar út til hoyringar hjá borgarunum, vági eg mær at stinga nøsina fram.

Báðar hesar byggilistarlígu ætlanirnar vilja bjarga Havnini. Tær hava hugsjónir, og tær gera nakað við tað.

Beinanvegin sum okkurt skal broytast á einum stað, er tað næstan ein natúrlóg at gallróp og mótmæli verða.

Hesi byggja fyri tað mesta á kenslur. Vit føla hettar ella hattar: nú fara “teir” at knúsa okkara góðu gomlu Havn, og vit finna okkum ikki í tí. Nostalgíin blomstrar. Serliga eru tað føroyskir útisetar, ið mótmæla. Tað gjørdi eg eisini sjálv, tá eg var útiseti.

Men tá ið tú dag og dagliga válar inni í hesum eldra partinum av býnum í góðum sum í ringum veðri, fært tú eyga á mangt, sum kundi verið broytt til tað betra.

Eina ferð læt ein kendur arkitektur hesi orð falla í eini útvarpssending: Høvuðsgøtan í Tórshavn er full í smáum høsnarhúsum. Eg mátti geva honum rætt. Fleiri “høsnarhús” eru, og tí er tað gott, at nýggir modernaðir bygningar verða reistir. Teir eru snøggir, ikki ov høgir ella “kaldir” og tú sært, at fólk gera sær ómak.

Tað stóra spøkilsíð í býnum tykist vera Steinatún, so lat okkum byrja við tí.

Stórt sprongt grót er laðað fram við bakkanum, og eg haldi, at saman við tí vøkru høgu grótgrundini í Tilhaldinum, verður her ov nógv grót tilsamans. Hetta gevur eina haldbæra men trista fasadu. Í Steinatúni er eisini ein kiosk við ongum innihaldi. Hon er eitt krokingarstað millum æl-

ini, og í nándini eru fleiri “høsnarhús”. Aftanfyri busssteðgiplássið við Bank Nordik, har fleiri túsund føroyingar hvønn dag standa og bíða, (hetta er býarinnar bussterminalur) er ein malplasað koyribreyt við parkeringsblindtarmi – ein deyðsfella. Gjøgnum Steinatún koyra túsundtals bilar, bussar, tangabilar og trailarar allan dagin, og her savnast skúlabørn, arbeiðsfólk, heimleys og eldri í hópatali.

Hetta karakterleysa ongamannalandið átti at verið eitt fjálgt stað við vakrari ljósseting.

Einki undarligt er í, at okkara arkitektur blaka seg yvir hetta túnið og royna at gera nakað nýtt, vakurt og slóðbrótandi. Teir koyra kioskina burtur, nógv trø verða plantað, grótladøingin er minkað ella burtur, og nýmótans lættir bygningar reistir á staðnum. Vit kunnu altíð kjakast, um hetta eru kassar ella ei, høsnarhús eru tað so ikki.

Í fyrstu atløgu helt eg myndina hjá Zeta Architects av tí nýggja Steinatúni vera eitt sindur kaldliga, men vit at hyggja gjøllari, sæst ein góð ætlan, sum kanska er betri enn tann í “Havnin innan fyri Stóragarð”. Spurn-

ingurin er, hvat gera vit? El-ljósið hevur alt at siga. Tilfarið og liturin á koyribreytini eisini. At lata niðasta partin av Bank Nordik upp móti Steinatúni – kanska sum eina upplýsta arkadu ljóðar spennandi.

Ein fylking á Facebook við navninum “ Bjargið Havnini” stúrir fyri, at býurin við nýggju ætlanini verður fullur av køssum. Fylkingin vil varveita søgulig hús, og tað er gott. Spurningurin er, hvat vit meta vera søguligt, tí alt hevur eina søgu. Ikki eitt ilt orð um “høsnarhús” annars, tí verða tey málað í bjørtum litum og hildin viðlíka, kunnu tey gerast eitt originalt lítið sjarmutrøll millum nútíðar risar. Kioskin hjá Astu er eitt soverðið sjarmutrøll. Hon eigur at verða varðveitt, renoverað og nútímansgjørd við bjálving og varma.

Reyði parkeringskjallarinn í Tórsgøtu er ein sera fyndug ætlan. Sama er staðið, har gamla Perlann var. Og skulu vit ikki eina ferð fyri allar gevast at gráta krokodillutár um hetta yvirvaksna “høsnarhúsið”, gomlu Perluna, sum sjálvur eigarinn, William Heinesen, helt vera ein mis-háttan skapning?

Eg skilji ikki ætlanina við

Grafarvogi, Íslandi.

B36-liðið endaði í føroysku kappingini í ár á 2. plássi aftanfyri Viking. Triggir leikarar koma við úr Suðuroynni fyri at tað skal eydnast at fáa mannað tvey lið.

Tær úr B36 siga, at tær hava tosað leingi um at fara, og at tær ætla sær at vinna kappingina.

Vit fara at frætta nærri, hvussu gekst teimum.

albinus@sosialurin.fo

Old girls hjá B36.

Í bólkinum hjá old girls eru tvey føroysk lið, tvey úr Íslandi, eitt úr Grønlandi og eitt úr USA.

Old girls til kapping uttanlands